

SỰ TRỌN VẸN

 ...Và được ở đây để thờ phượng với anh chị em. Và bây giờ ngay trước Sự điệp, tôi có người bạn tốt của tôi ở đây trên bục giảng tối nay, Tiến sĩ Lee Vayle, đến từ giáo hội Báp-tít Đầu Tiên tại Lima, Ohio, là một trong những nhà tài trợ của tôi tại buổi nhóm Lima. Tôi đã mời anh ấy, tối nay xuống, liệu anh ấy có thể chỉ nói một lời với hội thánh, có thể liên quan đến buổi nhóm Lima, trong một hoặc hai phút sắp tới không. Và tôi vui mừng, hân hạnh giới thiệu với anh chị em tối nay, Tiến sĩ Lee Vayle, một tín đồ Báp-tít nữa mà đã nhận được Đức Thánh Linh.

2 [Anh Lee Vayle nói trong mười bốn phút, làm chứng về việc nhiều người đang được chữa lành.—Bt.] A-men. Xin Chúa cũng ban phước cho anh, Anh Vayle.

3 Điều đó thật khá mạnh mẽ đối với một mục sư Báp-tít, phải không? Tốt, chúng ta rất vui khi có Anh Vayle ở với chúng ta. Và chắc chắn những cánh cửa luôn rộng mở để anh ấy quay lại và thăm viếng chúng ta bất cứ lúc nào anh ấy có thể. Và bây giờ tối nay...

Tối mai là sự—*Sự Chôn Cất* của Chúa Jêsus.

4 Sáng Chúa nhật là buổi nhóm rạng đông lúc sáu giờ. Và tôi tin rằng anh em đã thông báo về phần tiếp theo của buổi nhóm.

Bây giờ chúng ta hãy cầu nguyện trong giây lát.

5 Chúc tụng Chúa, Lời Chúa là Lẽ thật, và chúng con biết ơn vì con người mà đã vận dụng Nó, không sợ hãi, khi họ ban phát Lời ấy cho dân sự. Và khi chúng con mở Kinh Thánh tối nay, hoặc lật lại các trang của Nó, cầu xin Đức Thánh Linh phước hạnh sẽ đến và mở Lời của sự hiểu biết cho chúng con. Qua Chúa Jêsus Christ, chúng ta cầu xin điều đó. A-men.

6 Đêm trọng đại này mà chúng ta đang cử hành, về sự đóng đinh của Chúa phước hạnh của chúng ta, tôi muốn đọc tối nay từ đôi môi quý giá của Chính Ngài, những Lời mà Ngài đã viết trong Sách của Ngài. Trong Thánh Ma-thi-ơ, chương thứ 4, chúng ta...và câu thứ 47 và 48, chúng ta đọc điều này:

Lại nếu các người chỉ tiếp đãi anh em mình mà thôi, thì các người có lạ gì hơn ai? người thu thuế há chẳng làm như vậy sao?

Nhưng các người hãy nên trọn vẹn, như Cha các người ở trên trời là trọn vẹn.

7 Và tối nay chúng tôi đã đưa ra rằng chúng ta sẽ nói về chủ đề *Sự Trọn Vẹn*. Bây giờ chúng ta...Đó có vẻ như là một bản văn rất lạ để sử dụng cho đêm Chúa chúng ta bị đóng đinh trên thập tự giá. Nhưng hôm nay, có lẽ, anh chị em đã nghe đài, và nghe những sứ điệp và những sứ giả khác nhau, cách họ trình bày về ngày kinh khủng vĩ đại đó khi Chúa chúng ta chết vì tội lỗi của thế gian. Vì vậy tôi đã chọn, tối nay, đi quanh một con đường khác, để đạt được nó, vì vậy nó sẽ khác một chút và có thể làm mới anh chị em một chút. Và cầu xin Đức Thánh Linh phước hạnh soi dẫn Lời bây giờ khi chúng ta nỗ lực mang đến Lời ấy.

8 Đức Chúa Trời đòi hỏi sự trọn vẹn. Chúng ta muốn ghi nhớ điều đó trong tâm trí, rằng không có gì chỉ là một phần con đường có thể đi vào trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Sự thờ phượng của chúng ta, nó phải là trọn vẹn, mọi thứ.

9 Vậy thì, trong vườn Ê-đen, Đức Chúa Trời đã có A-đam và Ê-va trong vườn. Và họ đã phạm tội và vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời, bởi sự phạm tội, không vâng lời. Và khi sự vi phạm xảy đến, sự không vâng lời là sự vi phạm luật pháp. Và luật pháp của Đức Chúa Trời, Ngài là thánh, thật thánh thuần khiết, do đó không có điểm nào của sự bất khiết có thể đứng vững trong sự Hiện diện của Ngài. Vì vậy, nếu tội lỗi đến trên thế gian bởi sự vi phạm, thì tội lỗi phải được giải quyết trước khi tội nhân có thể đứng trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.

10 Bây giờ, nếu không có luật pháp, thì không có công lý. Nhưng luật pháp đòi hỏi, hoặc, công lý đòi hỏi một luật pháp. Và luật pháp, khi nó là—khi nó được gọi đến, nó đưa ra công lý.

11 Vậy thì, bởi luật pháp, không có xác thịt nào được cứu. Vậy thì, luật pháp không thể cứu chúng ta. Luật pháp chỉ là thứ đưa chúng ta vào tù, nhưng nó không có quyền năng cứu chuộc. Luật pháp chỉ cho chúng ta thấy rằng chúng ta là tội nhân, và kết án

chúng ta. Đó là những gì luật pháp làm. Nó phải mang đến sự đoán phạt, hoặc cho anh chị em thấy lỗi của mình ở đâu. Vì vậy luật pháp, tự nó, không thể cứu được. Nó chỉ có thể truy tố.

¹² Và Đức Chúa Trời, là thánh khiết và công bình, Ngài phải có quyền truy tố. Ngài phải truy tố tội nhân vì người đã vượt quá ranh giới của ân điển, và trở thành một công dân vi phạm pháp luật. Thế thì, người đó phải bị xử lý.

¹³ Và luật pháp nào cũng có hình phạt, vì, hình phạt vi phạm luật pháp Đức Chúa Trời là sự chết. Và nó đã phải mang đến cái chết cho loài người. Và tất cả nhân loại đều phải chịu hình phạt của luật pháp này.

¹⁴ Bây giờ, khi A-đam và Ê-va đã phạm tội, thì không còn cách nào, không có phương cách nào khác để họ có thể đứng lại trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, ngoại trừ tội lỗi này được giải quyết. Và không người nào có thể phạm một tội lỗi thuộc bất kỳ loại nào, dù nhỏ hay lớn đi nữa, tội lỗi cá nhân đó phải được xử lý trước khi kẻ đã phạm nó có thể đứng trước sự Hiện diện của Đức Chúa Trời Thánh khiết.

¹⁵ Vì vậy, cho nên, khi A-đam và Ê-va phạm tội và vi phạm luật pháp, họ là đối tượng của sự chết. Và luật pháp phải được thi hành, do đó nó đặt tất cả loài người dưới hình phạt của sự chết. Bây giờ nếu chúng ta chỉ có thể lảng động trong giây lát, trong suy nghĩ của chúng ta, và nhìn vào bức tranh tuyệt vời này, và nhớ rằng mọi người ở đây đều được bao gồm trong điều này. Mọi đàn ông và đàn bà, trẻ em, đều bị đưa vào hình phạt tử hình, do sự vi phạm của con người đầu tiên của loài người, A-đam; bởi sự vi phạm của người, mỗi người chúng ta đều trở thành nạn nhân của tội lỗi.

¹⁶ Và tội lỗi phải được xử lý. Và vì vậy, Đức Chúa Trời, trong sự vô hạn vĩ đại của Ngài và tình yêu vĩ đại của Ngài...Luật pháp đã phân rẽ tội nhân ra khỏi Đấng Tạo Dựng của mình; rồi người đó bị tiêu diệt, và bị tiêu diệt hoàn toàn, sẽ không có cách nào để người đó quay trở lại trừ khi tội lỗi đó đã được giải quyết. Và sẽ rất dễ dàng để tin vào sự tiêu diệt hoàn toàn của một tội nhân vào lúc cuối cùng, vì người đó hoàn toàn, mãi mãi bị phân cách khỏi sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.

17 Bây giờ để ý tội lỗi này. Và làm thế nào Đức Chúa Trời, là công bình, và Ngài không thể làm gì khác hơn là công bình, vì Ngài là nguồn của mọi công lý, thế thì Ngài sẽ không thể làm gì khác ngoài việc đặt ra hình phạt cho sự vi phạm này. Và hình phạt là sự chết, vì Ngài đã phán, “Ngày nào người ăn trái đó, thì ngày đó người chắc chắn sẽ chết.” Vậy thì, đó là một bức tranh đen tối mà chúng ta có ở đây.

18 Nhưng rồi nếu chúng ta quay trở lại xa hơn một chút, và tìm thấy chính những thuộc tính của Đức Chúa Trời, thì Kinh Thánh cho chúng ta biết một cách rõ ràng rằng “Đức Chúa Trời là tình yêu thương.” Nhưng tuy nhiên, là tình yêu thương, Ngài phải là công bình. Vì vậy, tình yêu thương không có nghĩa chỉ là một thứ có thể được nuông chiều và chơi đùa với. Tình yêu thương là sự công bằng của Đức Chúa Trời.

19 Vậy thì, khi Đức Chúa Trời thấy con cái Ngài đã vi phạm luật pháp Ngài và rằng họ phải chết cái chết đó, thì tình yêu thương tối cao đã bước vào để mở đường. Vì, Đức Chúa Trời thấy rằng những đứa con này sẽ bị tuyệt diệt hoàn toàn, tuyệt đối khỏi sự Hiện diện của Ngài. Không thể làm gì khác hơn, vì họ đã vi phạm luật pháp của Ngài, và hình phạt của luật pháp Ngài là sự chết.

20 Và rồi tình yêu thương của Đức Chúa Trời đã đi ra vì thần dân của Ngài. Và khi tình yêu Thiêng liêng được phóng ra, ân sủng tối cao tạo ra đối tượng của tình yêu. Và Đức Chúa Trời, bởi sự biết trước, khi Ngài yêu thương đồng dôi của Ngài rất nhiều; tuy nhiên, với hình phạt, Ngài đã khiến cái chết thay thế xảy ra trong vườn Ê-đen. Đó là, Ngài đã thay thế một sinh vật vô tội, một chiên con nhỏ bé không biết tội lỗi, và nó đã làm vật thay thế, làm việc và chết thay cho tội nhân có tội. Và nó là một con chiên, bị giết, để giữ mạng sống của thần dân của Ngài.

21 Suốt thời Cựu Ước, họ đã dâng huyết chiên con và dê, cừu, bò đực và bò cái tơ, một sự chết thay. Nhưng, tất cả trong sự quản trị vĩ đại của Đức Chúa Trời, luôn tồn tại trong tâm trí Ngài một Đối tượng thực sự đang đến, mà sẽ là...Chúng là những cái bóng của Đối tượng thực sự sắp đến. Và Đối tượng thực sự đã đến, là Con một của Ngài. Tất cả những chiên con đã chết chỉ còn là một

cái bóng. Và một cái bóng chỉ là âm bản của một vật thể. Và họ chỉ nói về Đồi Sọ sắp đến.

22 Bây giờ để có bức tranh về điều này, chúng ta hãy lật ra trong Kinh Thánh của chúng ta, đến Sách Hê-bơ-rơ, và chọn ở đây điều mà Phao-lô, vị đại sứ đồ nói, cố gắng phân tách ra những điều này cho chúng ta. Trong chương 10 của Sách Hê-bơ-rơ, chúng ta đọc điều này.

23 Và tôi thật yêu thích Lời! Lời là Lễ thật. Và tôi thích đọc Nó trước hội chúng của mình, bởi vì tôi biết rằng trong sự phán xét, tôi sẽ đứng cùng họ. Và tôi phải kể ra. Vì vậy nếu tôi mang nó đến từ Lời, thì tôi sẽ không có tội; bởi vì Đó là Lời, và Đức Chúa Trời chịu trách nhiệm về Lời Ngài.

24 Ngày nay chúng ta thấy rất nhiều, về những nhà truyền giáo và vân vân, thể hiện những cá tính của họ. Ồ, đó là một điều đáng hổ thẹn! Và chúng ta nhận ra rằng, khi đi vào nhà thờ, chúng ta đi vào nhà thờ và anh chị em thấy một mục sư nào đó, ông ấy có một số hành động kỳ lạ nhỏ về ông ấy, một số cảm xúc nhỏ. Nếu anh chị em để ý một chút, cả hội chúng sẽ mang lấy tinh thần đó. Nếu ông chỉ có một chút xúc động, hoặc lắc đầu, hoặc điều kỳ quặc nhỏ nào đó, ồ, cả hội chúng sẽ chấp nhận điều đó. Và ngày nay, trong các nhà thờ hiện đại của chúng ta, chúng ta đã có, những cảm giác và những điều nhỏ nhặt như thế. Và nó có một sự lộn xộn như vậy! Nhưng, ồ, hồi những anh em yêu quý của tôi, nếu từng có lúc chúng ta phải ở trên Lời, thì đó là ngày hôm nay!

25 Anh em thấy, tôi ghét đứng trước sự phán xét và biết rằng tôi đã có một điều gì đó không kiên định về một điều mặc khải kỳ dị nhỏ, và đã đánh lừa mọi người. Tôi không muốn họ có linh của tôi về hành động đó của tôi, nhưng tôi muốn họ có Thánh Linh của Đức Chúa Trời bởi Lời Đức Chúa Trời, mà đưa ra Lễ thật.

26 Vì vậy trong dịp trọng đại này tối nay, tôi muốn đọc Lời Đòi đòi của Đức Chúa Trời. Vậy thì chúng ta nhận ra rằng luật pháp đã tồn tại trong nhiều năm, nhưng luật pháp không bao giờ có thể xóa được tội lỗi. Như tôi đã nói trong quá khứ, nó chỉ là một nhà tù. Đó là thám tử lớn mà đã cho anh chị em biết những gì mình đã làm, nhưng không có biện pháp khắc phục để giải cứu

anh chị em. Nó đưa anh chị em vào tiệm cầm đồ, nhưng không có Người Cứu Chuộc đưa anh chị em ra ngoài, với nó. Nó chỉ giam cầm anh chị em, để cho anh chị em biết rằng mình là một tội nhân. Nhưng bây giờ hãy lưu ý trong tiếng Hê-bơ-rơ, chương 10, khi chúng ta đọc.

*Vì luật pháp chỉ là bóng của những sự tốt lành ngày sau,
không có chính hình thật...*

²⁷ Hãy nhớ, đó là cái bóng của một hình ảnh sẽ đến. Một cái bóng chỉ giới thiệu rằng có một hình ảnh tạo nên cái bóng. “Một cái bóng của những điều sắp xảy ra, chứ không phải chính hình ảnh thật.” Lưu ý, “của những sự...”

*...chính hình thật của các vật, nên không bao giờ cậy
những của tế lễ đó mỗi năm hằng được dâng... mà khiến
kẻ đến trở nên trọn lành được.*

²⁸ Vậy thì, Đức Chúa Trời, ngay từ đầu, đã đòi hỏi sự trọn vẹn. Chúa Jêsus, khi Ngài đến thế gian, đã phán, “Các ngươi hãy trở nên trọn vẹn, giống như Đức Chúa Trời ở trên Trời là trọn vẹn.” Và luật pháp, có cái bóng của những điều sắp xảy ra, không bao giờ có thể khiến người thờ phượng trở nên trọn vẹn. Anh em hiểu được bức tranh đó không? Bây giờ chúng ta hãy bắt đầu lại để anh em chắc chắn không bỏ lỡ nó. Đức Chúa Trời đòi hỏi sự thánh thiện trọn vẹn. Không ai có thể đứng trong hình ảnh của Ngài, với một vết nhỏ tội lỗi. Chúa Jêsus cũng làm chứng giống như vậy, và phán, “Hãy trở nên trọn vẹn, giống như Đức Chúa Trời ở trên Trời là trọn vẹn.”

²⁹ Và Kinh Thánh nói rằng, “Luật pháp không bao giờ có thể, với những của tế lễ của nó, làm cho luật pháp trở nên trọn vẹn.” Thế thì, luật pháp không thể hoàn thiện bất cứ điều gì. Nó chỉ là một kẻ chỉ điểm. Những của tế lễ này, được thực hiện hàng năm, không bao giờ có thể làm cho người thờ phượng trọn vẹn. Vì vậy cho nên, không ai ở dưới luật pháp, hoặc tuân giữ luật, hoặc dưới những cái bóng, có thể là trọn vẹn.

*Vì (câu thứ 2) thế thì họ há chẳng thôi được dâng tế lễ
hay sao?...*

³⁰ Nếu có bất cứ điều gì mà tôi có thể làm để chính tôi trở nên trọn vẹn trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, thì Đấng Christ đã không phải chết vì tôi. Nếu anh em có thể làm một điều gì, mà là bất cứ điều gì xứng đáng cho sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, thì Đấng Christ đã chết vô ích. Không phải sự tuân thủ luật pháp, không phải những ý kiến hợp pháp của anh em, không phải sự thánh thiện của riêng anh em, không phải những điều mà anh em có thể bỏ làm, bỏ nói dối, bỏ ăn trộm, bỏ hút thuốc, bỏ đi xem phim, anh em vẫn bị hư mất. Không gì có thể làm được điều đó! Gia nhập giáo hội, những nghi lễ, những kiểu cách, những phép báp-tem, trật tự của giáo hội, đọc tín điều, nói lời cầu nguyện, tất cả những điều đó sẽ chẳng được gì. Anh em bị hư mất! Anh em không thể làm một điều gì trong chính mình, vì anh em là một tội nhân bị định tội. Và không có cách nào trong bản thân mình, hoặc tín điều nào, hoặc bất cứ điều gì anh em có thể làm hoặc nghĩ về, về bản thân, mà có thể xứng đáng với sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, bởi vì anh em là tội nhân từ đầu.

³¹ Và Kinh Thánh tuyên bố, rằng tất cả chúng ta đều sinh ra trong tội lỗi, được hình thành trong tội ác, đến thế gian nói dối. Và Đức Chúa Trời không thể bắt một người chết thay cho người kia, bởi vì người này cũng có tội như người kia. Trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, vị tổng giám mục được sinh ra trên thế gian này có tội như kẻ say xỉn thấp hèn nhất trong thành phố. Người này không thể đền tội cho người kia.

³² Do đó, Ngài đã lấy mạng sống vô tội của một con vật, một con chiên nhỏ. Và dưới thời Cựu Ước, luật pháp đã có, khi một người phạm tội, anh ta đem chiên con đến bàn thờ. Nói nếu người ấy vi phạm bất kỳ điều răn nào, thì mang chiên con và đặt nó trên bàn thờ, đặt tay trên con chiên và thú nhận tội lỗi của mình, rằng mình đã sai và biết rằng mình có tội. Của...và đã...Luật pháp đòi hỏi phải chết. Và anh ta đã mang con chiên thay thế cho anh ta. Và khi anh ta...Cổ họng của con vật nhỏ bị cắt, và nó bắt đầu đá vào bàn chân nhỏ của mình, và kêu be be. Nếu anh em từng thấy một con chiên bị giết làm thịt, thật là một tiếng kêu thảm thiết! Con vật bé nhỏ tội nghiệp đang cố gắng kêu be be, và tĩnh mạch nhỏ của nó đã bị cắt. Và khi nó đá và run rẩy, và khi nó đuổi

thẳng ra, rồi lại run rẩy và kêu be be, và máu tuôn ra, tấm lớp lông mịn của nó và bàn tay của người thờ phượng.

³³ Và khi người thờ phượng nhận ra, vì phạm tội tà dâm, vì nói dối, trộm cắp, bất kể tội lỗi của người đó là gì, hoặc thậm chí suy nghĩ xấu xa, bất cứ điều gì trong bóng tối nhỏ nhất, thì người đó có tội, vì đó là bản chất của anh ta. Anh ta là một người có tội, có thể không phải do ham muốn, mà do bản chất anh ta là phạm tội. Và anh phải nhận thấy rằng con chiên nhỏ vô tội này đã chết thay cho anh. Và anh cảm thấy hối tiếc cho điều nhỏ nhặt đó.

³⁴ Nhưng người đó, ngay khi con chiên cuối cùng đã chết, với máu của con chiên trên tay mình, anh ta bước ra khỏi tòa nhà với ước muốn giống như cũ trong lòng, mà anh ta đã có lúc ban đầu. Tại sao? Bởi vì sự sống đã ở trong con chiên nhỏ... Sự sống nằm trong huyết. Sự sống của anh chị em ở trong huyết của anh chị em. Chúng ta biết điều đó. Và sự sống trong huyết của chiên con là sự sống của động vật, do đó khi các hồng cầu nhỏ của nó bị phá vỡ và sự sống biến mất khỏi con vật, nó không thể quay lại với người thờ phượng, bởi vì người thờ phượng là một con người.

³⁵ Máu tạo thành một lớp bao phủ, nhưng nó không thể hoàn toàn chuộc tội; vì người đó đã rời khỏi tòa nhà, với cùng mong muốn phạm tội, như anh ta đã từng làm nơi đầu tiên. Nhưng, khi làm điều này, người ấy đang mong chờ một thời điểm sẽ có một Chiên Con trọn vẹn xuất hiện. Và người đó đã làm điều đó trên của lễ thiêu, bởi vì đó là cách duy nhất mà người đó biết.

³⁶ Vậy, anh em thấy, khi máu đã đổ ra, sự sống từ loài vật, nó không thể trở lại với loài người; vì, một là con vật, một là con người; một con vật vô tội, cho một con người tội lỗi.

³⁷ Nhưng, ồ, một ngày nọ, khoảng hai nghìn năm trước, Chiên Con của Đức Chúa Trời đã sinh ra trong một máng cỏ nhỏ ở Bết-lê-hem, và bị dẫn đi như một chiên con đến hàng làm thịt. Cách đây khoảng một ngàn chín trăm năm, chiều nay, lúc ba giờ chiều, Ngài đã chết. Và Chiên Con không tì vết, không chỗ chê trách của Đức Chúa Trời bị treo trên thập tự giá của Đồi Sọ và chết thay cho mọi tội nhân. Bây giờ là khi người thờ phượng đến với Chiên Con

này, bởi đức tin! Và đây là một hình bóng khác của Chiên Con. Nó không phải là một Chiên Con giống như con kia.

³⁸ Không ai có thể đến với Chiên Con này, nếu Đức Chúa Trời kéo người ấy đến trước. Anh em thấy quyền tể trị của Đức Chúa Trời không? Ồ, tôi hy vọng điều này sẽ thấm sâu vào bây giờ. Nhìn xem. Đức Chúa Trời biết Ngài có chiên trong thế gian này. Ngài biết Ngài sẽ có những người được cứu, và tình yêu thương của Ngài đã nhìn xuống và thấy những người sẽ được cứu; do đó, bởi sự biết trước, Ngài đã định trước một Hội Thánh gặp Ngài nơi xa kia không vết không nhăn. Và nếu Đức Chúa Trời yêu cầu một Hội Thánh không vết không nhăn, thì Ngài phải có điều gì đó để làm nó cách đó. Ngài không thể đòi hỏi điều đó, công lý của Ngài, sự phán xét của Ngài không thể để Ngài yêu cầu một điều như vậy nếu không có cách nào để thực hiện nó.

³⁹ Và con người không thể tự mình làm điều đó. Người đó là một kẻ thất bại hoàn toàn. Đức Chúa Trời đã cho người đó thấy điều đó qua luật pháp, qua các quan xét, và qua tất cả Cựu Ước. Ngài đã sai đến các đấng tiên tri, Ngài sai người công chính, và họ nhận ra rằng mọi người đều thất bại.

⁴⁰ Vì vậy, Đức Chúa Trời, bởi ân điển tể trị của Ngài, đã sai đến, từ các cánh cổng của sự Vinh hiển, Con một của Ngài, đến thế chỗ chúng ta.

⁴¹ Hãy nhớ, nếu Ngài đã nói để giáo hoàng của Rô-ma nhận lấy nó, thì người đã không thể làm được điều đó. Nếu Ngài nói để tổng giám mục Canterbury làm điều đó, thì người đã không thể làm được điều đó. Nếu Ngài kêu đức cha hoặc vị giám mục tôn kính thánh thiện nhất trên thế giới, thì người đã không thể làm được điều đó. Người ấy sẽ bị từ chối như Giu-đa Ích-ca-ri-ốt. Ông ta không thể làm điều đó, bởi vì ông được “sinh ra trong tội lỗi, hình thành sự gian ác, đến thế gian nói dối,” và cần sự đền tội cho chính mình.

⁴² Halêlugia! Nhưng có một Đấng đến từ các cổng của sự Vinh hiển; không ai khác, không phải một người, không phải một người tốt, không phải một người Do Thái hay một người dân Ngoại. Ngài không kém gì Đức Chúa Trời Toàn Năng, ẩn mình trong thân xác con người. Chính Ngài đã đến, để dâng Huyết

của Chính Ngài, vì Nó không đến qua tình dục. Tình dục không có liên quan gì với nó. Nhưng Ngài đã phủ bóng một trinh nữ, và sinh ra từ Tế bào Huyết mà Ngài đã tạo ra, chính Ngài, Đấng vô tội.

⁴³ Thế thì sự cứu rỗi của tôi, của anh chị em, tối nay, không phụ thuộc vào giá trị của những hành động của chính chúng ta. Nó dựa trên ân điển tế trị tích cực của Đức Chúa Trời Toàn Năng, Đấng đã chọn chúng ta trong Ngài. Chắc chắn. Tôi có thể không bao giờ trọn vẹn, cũng như anh chị không bao giờ có thể trọn vẹn. Và chúng ta không tuyên bố là trọn vẹn. Nhưng chúng ta có một điều an ủi này, rằng, đức tin của chúng ta nằm trong một Cửa Lễ trọn vẹn mà chúng ta đã nhận được rồi!

⁴⁴ Thế thì làm sao chúng ta biết rằng chúng ta có được Điều đó? Khi người thờ phượng đặt tay, bởi đức tin, trên thân thể của Chúa Jêsus, và cảm thấy sự kinh hoàng của tội lỗi, và sự nhạo báng của sự khắc nhổ vào mặt Chính Ngài, cảm thấy những tiếng rên rỉ của Ghết-sê-ma-nê, những thống khổ của Đồi Sọ, và biết rằng người đó có tội, và thú nhận tội lỗi của mình một cách đúng đắn, “Ôi Chúa Phước Hạnh, con có tội. Và con không còn cách nào khác ngoài Ngài giúp con. Và bởi đức tin...Ngài đang trả giá, Đức Thánh Linh, đã đến và trả giá cho con. Và bây giờ con, bằng đức tin, tin nhận Chúa Jêsus là Đấng Cứu Rỗi của cá nhân mình.” Sự Sống đó đến từ Ngài trên Đồi Sọ, được gọi là Đức Thánh Linh, được giấu trong tế bào Huyết của Chúa Jêsus, trở lại với người thờ phượng và làm báp têm người đó bằng Đức Thánh Linh, vào trong Thân thể của Đấng Christ.

⁴⁵ Và Ngài đã bị phán xét rồi. Bạn không phải lo lắng về việc phán xét. Khi tôi quay lại và nhìn vào cây thánh giá nhỏ đó, tôi nhận ra rằng đó là...tượng trưng cho thân thể của Ngài. Và bây giờ thân thể đó đã bị phán xét rồi. Đức Chúa Trời không thể cứ phán xét nó một lần nữa, vì nó đã bị phán xét rồi. Đức Chúa Trời giáng vào bản án của sự chết trên thân thể đó. Và miễn là tôi có thể tìm cách trốn trong thân thể đó, thì sự phán xét của Ngài đã giáng cho tôi và cho các bạn. Chúng ta được tự do! Rô-ma 8:1, cho biết, “Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Chúa Cứu Thế Jêsus, là những kẻ không bước

đi theo xác thịt, nhưng theo Thánh Linh.” Thế đấy, không còn sự đoán phạt! Tôi không quan tâm điều gì đến hay điều gì đi, các bạn đang ăn mình bên dưới Huyết.

⁴⁶ Một lần nữa, làm thế nào chúng ta vào được Thân thể đó? Cô-rinh-tô Nhất 12:13, nói rằng, “Bởi một Thánh Linh!” Làm thế nào để Thánh Linh đến? Thông qua Cửa Lễ. Thánh Linh nằm ở đâu? Trong Huyết. Tại sao con vật không thể quay lại? Đó là một con vật. Linh động vật không thể đến với linh con người và làm bất cứ điều gì với nó, bởi vì linh con người là một dòng sự sống cao hơn động vật. Nhưng không có linh của người nào khác có thể quay trở lại. Nếu anh em có linh của tổ tiên nào đó, thì đó là chủ nghĩa duy linh. Nhưng Chính Đức Chúa Trời đã đến, để Thánh Linh của Chính Ngài, là dòng linh cao nhất ở đó, có thể trở lại bằng hình thức phép báp têm bằng Đức Thánh Linh, cho người thờ phượng, qua Huyết của Đấng Christ, và lấy người ấy vào trong Thân thể. Người ấy được an toàn!

⁴⁷ Hãy xem. Huyết của bò đực và dê sẽ không có tác dụng, thấy nó yếu ớt. Bây giờ chúng ta hãy bắt đầu đọc, khoảng câu thứ 12. Được rồi. Huyết của bò đực và dê không thể có tác dụng, cũng không thể đền tội. Hãy xem.

Nhưng người này, (Người nào? Giám mục? Không. Giáo hoàng? Không.)...

Những người này, sau khi người... đã vì tội lỗi dâng chỉ một của lễ đời đời, đã ngồi ở bên hữu Đức Chúa Trời;

Từ rày về sau đương đợi những kẻ thù nghịch Ngài bị để làm bệ dưới chơn Ngài vậy.

⁴⁸ Anh em sẵn sàng chưa? Anh em sẵn sàng cho Lời chưa? Hãy lắng nghe Điều này, sau đó tôi muốn anh em để cho Nó lắng đọng. Lắng nghe kỹ.

Vì nhờ dâng một của tế lễ (không phải năm này qua năm khác, không phải buổi nhóm phục hưng này đến buổi nhóm phục hưng khác, không phải buổi nhóm này đến buổi nhóm khác, không phải ngày này qua ngày khác)...

Nhưng *nhờ một của tế lễ* Ngài đã làm cho t-r-o-n-v-ẹ-n (họ đã chẳng? Ngài đã!)

...nhờ dâng chỉ một của tế lễ Ngài đã làm cho trọn vẹn (đó là sự đòi hỏi của Đức Chúa Trời) *mãi mãi những kẻ được nên thánh.*

49 Thế đấy. Đó là câu trả lời cho cái chết của Đấng Christ. Đó là câu trả lời cho Đòi Sọ. Ngài hoàn toàn, bằng Huyết của Chính Ngài, đã mua chuộc tội lỗi của chúng ta, và làm cho trọn vẹn mãi mãi, các tín đồ của Ngài. Do đó, trong Đấng Christ, chúng ta đứng không chỗ chê trách, được trọn vẹn trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời Toàn Năng. Chúng ta là những người kém cỏi, với những giáo lý của riêng mình; tất cả chúng ta đều được dạy rằng chúng ta phải đến một nơi nào đó, chúng ta phải làm một việc nào đó. Không, thưa anh em của tôi, anh em đã chẳng làm gì cả; đó là những gì Đức Chúa Trời đã làm cho anh em! Chúng ta bây giờ, nếu chúng ta được xưng công bình bởi đức tin, chúng ta được trọn vẹn mãi mãi trong Sự Hiện Diện của Đức Chúa Trời.

50 Thế thì Chúa Jêsus đã phán, “Vậy các ngươi hãy nên trọn vẹn.” Thế thì, nó đã được trọn vẹn mãi mãi. Đức Chúa Trời, qua cái chết của Đấng Christ, một ngàn chín trăm năm trước, ngày nay, đã làm trọn vẹn người tin, mà Ngài đã thấy trước khi sáng thế, mãi mãi. Và những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài đã xưng công bình. “Những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài đã gọi; những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài đã xưng công bình; những kẻ Ngài đã xưng công bình, thì Ngài đã làm cho vinh hiển rồi.” Ngài đã làm cho trọn vẹn các tín đồ của Ngài!

51 Bây giờ hãy xem, bây giờ chúng ta hãy quay lại với câu đầu tiên.

...luật pháp chỉ là cái bóng của những sự tốt lành hầu đến, và không có hình thật của các vật đó, nên không bao giờ cậy tế lễ mỗi năm hằng được dâng như vậy mà khiến kẻ đến với trở nên trọn vẹn được.

52 Hãy xem “trọn vẹn,” là những gì chúng ta đang nói đến.

Vì thế thì họ há chẳng nên thôi dâng tế lễ sao? Bởi vì kẻ thờ phượng đã một lần được sạch rồi lương tâm họ sẽ không còn biết tội nữa.

53 Anh em muốn nói gì? Từ *lương tâm* ở đó, và đúng, được giải thích, là “ham muốn.” Và nếu một người đến, chính xác là, người thờ phượng, trước mặt Đấng Christ, nhìn thấy sự đau khổ của Ngài, và người dâng mình cho Đấng Christ, và nói, “Ôi Chúa là Đức Chúa Trời, không có gì trong con có thể đền tội, nhưng con hoàn toàn tùy thuộc vào Ngài,” thế thì Đức Thánh Linh đó ngự vào lòng con người, vấn đề về chính tội lỗi sẽ được giải quyết mãi mãi, vì mọi ham muốn tội lỗi đã bị lấy đi khỏi anh em. Vì nếu luật pháp có thể làm được điều đó, thì những của tế lễ chúng sẽ không phải chấm dứt; nhưng vì điều đó không thể làm được, nên Đấng Christ đã phải chết, để làm cho chúng ta trở nên trọn vẹn.

54 Thưa các bạn, có rất nhiều điều mà chúng ta có thể nói tối nay, về sự trọn vẹn. Chúng ta luôn đang cố gắng thu hút ánh nhìn của người nào khác, làm cho bản thân chúng ta trở nên thánh thiện hơn họ—họ một chút. Nhưng nếu chúng ta chỉ nhìn vào bức tranh, thì chỉ có ân điển của Đức Chúa Trời mà chúng ta mới là những gì chúng ta hiện có.

55 Cách đây một thời gian, ở Ohio, tôi đã học được một bài học cách khó khăn. Tôi đang có một buổi nhóm ở Ohio, và tôi đang ở trong vùng quê. Vì số đông, tôi không thể ở lại thành phố.

56 Chúng tôi đã ăn ở một nhà hàng Dunkard nhỏ. Và những cô phục vụ nhỏ nhắn xinh xắn, và ăn mặc chỉnh tề, và sạch sẽ nhất, rất quý phái, đã đợi chúng tôi. Đó là một điểm nhỏ của thiên đường, để ăn trong một nơi như vậy. Nhà bếp của họ rất chật chội. Và vào Chúa nhật, họ đóng cửa và họ đi nhà thờ của họ. Tôi hơi đói, tôi sẽ giăng vào chiều Chúa nhật.

57 Và tôi đi đến một quán nhỏ bình thường...chỉ là một tiệm ăn nhỏ bình thường của người Mỹ, để kiếm thứ gì đó để ăn. Và khi tôi bước vào cửa, những gì tôi đã nghe thấy là một máy đánh bạc đang chạy! Và đang đứng đó một người đàn ông trạc tuổi tôi, có lẽ là một người đàn ông đã có gia đình, đang choàng tay ôm một người phụ nữ, chơi máy đánh bạc. Chính luật pháp của chúng ta, sự bảo vệ lẽ phải của chúng ta, những điều tốt

đẹp của chúng ta, đang đứng đó vì phạm một điều mà lẽ ra anh ta phải bảo vệ. Bởi vì, đánh bạc ở Ohio, chơi máy đánh bạc là bất hợp pháp.

⁵⁸ Và tôi quay lại và nhìn về phía sau của tòa nhà, có một nhóm các cậu bé tuổi teen, và một đĩa nhạc rock-and-roll cũ đang phát, trên máy. Một cô gái trẻ khoảng mười tám tuổi, rất sắc sảo dưới sự giải phẫu như là một phụ nữ. Nhưng cô ấy đang đứng đó với chiếc váy trễ xuống ở phía trước, và một trong những chàng trai đó với tay trên người cô gái, nơi họ không thuộc về. Và họ đang hút thuốc và uống rượu.

Và tôi nghĩ, “Ôi lạy Chúa, làm sao Ngài có thể chịu đựng được điều đó?”

⁵⁹ Tôi nhìn sang bên phải, thì nghe thấy ai đó rên lớn. Và ngồi ở đó là một người phụ nữ lớn tuổi, có lẽ đã sáu mươi, hoặc bảy mươi tuổi. Bà ấy mặc bộ quần áo thô tục nhỏ bé đó, chỉ dài đến nửa chân tay, và da thịt nhăn nheo già nua đáng thương của bà cũng nhão hết sức. Và bà đã trang điểm môi ở đây này, và tô một thứ màu tím rất lớn ở bên mặt bà; một đôi giày nhỏ, dép có quai, có sơn móng chân, màu tím; móng tay cũng sơn, màu tím. Và mái tóc của bà được cắt thật ngắn, và uốn xoắn, và nhuộm màu xanh lam. Và tôi nhìn bà ấy.

⁶⁰ Và bên kia bàn có hai người đàn ông say rượu. Một người trong số họ (lúc đó là mùa hè) với chiếc áo khoác quân đội cũ lớn, với chiếc khăn màu xám quấn quanh cổ, và râu ria khắp mặt, một tiếng ợ hơi và đang tiếp tục. Và họ tự bào chữa cho mình, người đàn ông đã, từ bà ấy, và bắt đầu bước ra như thế này, đến nhà vệ sinh.

⁶¹ Tôi đã đứng đó. Và tôi nói, “Đức Chúa Trời ôi, tại sao Ngài không hủy diệt toàn bộ thứ này? Tại sao Ngài không để nó chìm xuống dưới đất?” Tôi nói, “Liệu bé Sarah và Rebekah của con có phải lớn lên trong tình trạng như thế không?” Tôi nói, “Làm sao Ngài, Đức Chúa Trời, trong sự thánh khiết cao cả của Ngài, có thể đứng nhìn một việc như thế, mà không gây ra một trận động đất để nuốt chửng nó đi?”

62 Và khi tôi đứng ở đó, để lên án người phụ nữ này, như tôi đã làm, tôi lui ra sau cánh cửa. Tôi cảm thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời đến với tôi, và tôi bước ra đằng sau cánh cửa.

63 Và tôi thấy như có thứ gì đó xoay quanh. Và khi điều đó xảy ra, trong sự hiện thấy, đó là trái đất đang quay quanh và quay. Và như tôi để ý, xung quanh trái đất có một vệt màu đỏ điều, xung quanh trái đất. Và khi tôi đến đó với thế giới đó, tôi thấy chính mình, chỉ là một cậu bé, đang làm những điều mà lẽ ra tôi không nên làm; có thể không phải như *thế*, nhưng đó là tội lỗi. Và mỗi khi tôi làm điều gì, tôi lại thấy cái bóng đen to lớn đó bay lên tận Thiên đàng. Mà, Đức Chúa Trời sẽ giết tôi ngay phút đó.

64 Rồi tôi thấy đang đứng giữa tôi và Đức Chúa Trời, Cửa Lẽ trọn vẹn đã đứng đó. Tôi thấy Ngài đứng đó với gai nhọn trên đầu, và nước bọt chảy dài trên mặt Ngài. Và mỗi khi tội lỗi của tôi bắt đầu hướng về Đức Chúa Trời, Ngài sẽ chạy đến và bắt lấy nó, giống như cái hãm xung trên xe hơi. Ngài đang bảo vệ tôi khỏi cái chết. Và mỗi khi tôi làm sai điều gì đó, Đức Chúa Trời muốn giết tôi. Chắc chắn, sự thánh khiết của Ngài đòi hỏi điều đó. Luật của Ngài yêu cầu nó. Và mỗi khi tôi làm điều gì đó, hoặc anh chị em làm điều gì, Huyết của Chúa Jêsus Christ hành động như một tấm cản. Và tôi nhìn thấy vệt đỏ điều đó có nghĩa đó, thế thì, Huyết đó vẫn bảo vệ trái đất.

65 Và khi tôi đứng, nhìn, tôi đến gần Ngài hơn một chút khi tôi nhận thấy Ngài. Và tôi có thể nghe thấy Ngài nói, “Cha ôi, xin tha thứ cho người ấy, người ấy không biết mình đang làm điều gì.” Và tôi nhìn xuống, và ở đó có một cuốn sách. Và có một Thiên sứ đang ghi lại ở đó, và đứng bên cạnh Ngài. Và mỗi khi tôi phạm tội, điều đó lại bị ghi xuống sách. Và tên tôi đã có trên đó. Và tôi nhận ra rằng một ngày nào đó, tôi...vệt Huyết đó sẽ được xóa bỏ và tôi sẽ phải đứng trước sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, với cuộc đời tội lỗi của mình. Nhưng, tôi đã thấy nhờ lòng thương xót của Ngài, Ngài đã ngăn cản sự phán xét của tôi.

66 Tôi đã đi đến với Ngài, một cách khiêm nhường. Tôi quỳ gối, và tôi nói, “Lạy Chúa Jêsus, Ngài là Con của Đức Chúa Trời, con không xứng đáng đến trong sự Hiện diện của Ngài. Nhưng Ngài có vui lòng tha thứ cho con vì những gì con đã làm không?”

67 Ngài dùng tay Ngài chạm vào sườn Ngài, lấy cuốn sách cũ và viết “được tha” trên đó, ném lại phía sau Ngài, và tội lỗi của tôi đã biến mất! Rồi Ngài nhìn tôi, nghiêm nghị vào mặt, Ngài phán, “Bây giờ Ta đã tha thứ cho ngươi, nhưng ngươi lại muốn kết án bà ấy.” Lúc đó tôi thấy điều đó có nghĩa gì.

68 Khi tôi ra khỏi sự hiện thấy, tôi bước đến gần bà ấy. Tôi nói, “Chào bà.”

69 Bà ấy đang uống. Bà ngược lên nhìn tôi, và bà nói, “Ồ, xin chào.”

Tôi nói, “Tôi có thể ngồi xuống không?”

Bà nói, “Tôi đã có bạn.”

70 Tôi nói, “Tôi không có ý đó theo cách đó, thưa bà. Tôi chỉ muốn nói chuyện với bà, một phút.”

Bà ấy nói, “Mời ngồi.”

71 Và tôi nói, “Thưa bà, chỉ vài phút trước, đang đứng sau cánh cửa đó...” Tôi bắt đầu kể với bà ấy. Và khi tôi bắt đầu nhìn, những giọt nước mắt bắt đầu chảy dài trên đôi má bà. Và bà nói với tôi... Tôi nói, “Thưa bà, bà không có ý làm những điều này. Chúa Jêsus đã chết, và sự phán xét của Đức Chúa Trời bị hủy bỏ bởi Huyết Ngài. Bà không có ý làm điều này.”

72 Và bà nói, “Không, thưa ông.” Bà ấy nói, “Cha tôi là một chấp sự trong hội thánh. Tôi lớn lên trong một gia đình Cơ-đốc. Chồng tôi và tôi là thành viên sáng lập, và sống một đời sống Cơ-đốc giáo.” Bà ấy bắt đầu kể với tôi, sau cái chết của ông ấy...bà có hai cô con gái trẻ, và cô ấy đã lầm đường lạc lối. Và các cô gái đã rời bỏ bà thế nào, và bà đã vứt bỏ đời sống của mình. Và bà nghĩ rằng không còn hy vọng cho bà nữa.

73 Nhưng tôi nói, “Đức Chúa Trời ôi, xin thương xót! Những kẻ mà Ngài đã biết trước, thì Ngài đã gọi.”

Bà ấy nói, “Ông có phải là Mục sư khả kính Branham, từ dưới đó không?”

Tôi nói, “Là tôi.”

74 Bà nói, “Tôi xấu hổ về chính mình, phải ngồi ở đây như thế này.” Bà nói, “Ông nghĩ sẽ có cơ hội cho tôi không?”

75 Tôi nói, “Chúa Jêsus đã dang rộng cánh tay của Ngài, đang chờ đợi bà đến, thưa bà.” Và những người khác bắt đầu chú ý. Và tôi nói, “Bà có muốn bước ra đây trên nền nhà này với tôi không?”

Bà nói, “Tôi muốn, thưa ông.”

76 Tôi nắm lấy tay bà. Tôi nói, “Bà bằng tuổi mẹ tôi. Bà có thể quỳ xuống đây với tôi, trên sàn nhà không?” Và ở trên sàn nhà đó, chúng tôi đã biến nơi ấy chiều hôm đó, thành một buổi nhóm điển hình thuở xưa. Và Đức Chúa Trời đã cứu người phụ nữ đó, bởi ân điển của Ngài. Bà ăn mặc trang trọng và đến với buổi nhóm, và, theo như tôi biết, tối nay đang sống một đời sống Cơ-đốc nhân.

77 Đó là gì? Ôi, Đức Chúa Trời đòi hỏi sự trọn vẹn! Ngài yêu cầu các bạn ăn năn. Ngài đòi hỏi bạn phải trung thành với Ngài. Nhưng Ngài đang nhìn tối nay. Dù bạn đã phạm tội bao nhiêu, ít hay nhiều thế nào, bạn vẫn là một tội nhân, và không thể vào được bằng cách nào khác ngoài Chúa Jêsus Christ, Cửa Lẽ đây đủ mọi sự của Đức Chúa Trời. Và trong Ngài bạn được trọn vẹn mãi mãi. Hãy suy nghĩ về điều đó! Bạn không phải làm gì cả. Đó không phải là những trang mới mà bạn lật. Đó không phải là một cuộc đời mới mà anh chị em bắt đầu. Đó là lời xưng tội về sai lầm của mình, và ân điển của Đức Chúa Trời dành cho anh chị em. Điều đó đưa anh chị em đến sự trọn vẹn, và sau đó anh chị em được trọn vẹn trong Chúa Jêsus Christ.

78 Tôi tin, tối nay, hỡi bạn của tôi, trong khi chúng ta đang ở đây vào thời điểm quan trọng vĩ đại này, khi phải đưa ra quyết định sau khi nghe câu chuyện này. Bạn có thể chưa bao giờ nghe nó trước đây. Nhưng bạn không thể đi ra khỏi một trong những cánh cửa đó cùng con người mà bạn bước vào, bạn phải đi ra ngoài tốt hơn hoặc tệ hơn.

79 Và trong khi chúng ta cúi đầu trong giây lát, tôi muốn các bạn suy nghĩ chín chắn về điều đó. Còn linh hồn các bạn đêm nay thì sao? Chúa Jêsus Christ đã chết vì các bạn.

80 Các bạn nói, “Anh Branham, khi nào tôi có thể bỏ thuốc lá, khi nào tôi có thể bỏ rượu, khi nào tôi có thể giải quyết vấn đề này,

thì tôi sẽ làm điều đó.”Ồ, nó sẽ không bao giờ được thực hiện đúng. Bạn sẽ không bao giờ làm được. Tại sao bạn không cứ đến theo cách bạn hiện có? Và, bởi đức tin, hãy đi đến Suối đó, vết thương đang chảy của Ngài cung cấp, rồi tình yêu cứu chuộc là chủ đề của bạn, và sẽ là cho đến khi bạn chết.

⁸¹ Tại sao lấy một sự thay thế? Tại sao cố gắng vào bởi giáo hội của bạn? Tại sao lại cố vào vì bạn bỏ rượu hoặc bỏ nói dối? Hãy đến bằng con đường trọn vẹn! “Bởi vì, bằng một Cửa Lẽ, Ngài đã làm trọn vẹn mãi mãi những người mà đã được nên thánh.”

“Làm thế nào để tôi được nên thánh?”

⁸² Xưng nhận tội lỗi của mình trong sự Hiện diện của Huyết Chúa Jêsus; và Sự Sống mà đến từ Huyết ấy, trở lại với kẻ thờ phượng, và thánh hóa người ấy khỏi những ham muốn của mọi sự trong thế gian. Vì, bởi Cửa Lẽ đầy đủ đó, Ngài đã thánh hóa chúng ta; một Thánh Linh, tất cả chúng ta đều được báp têm hiệp nên một Thân. “Bây giờ không có sự đoán phạt nào đối với những người ở trong Chúa Cứu Thế Jêsus, là những kẻ không bước đi theo xác thịt, nhưng theo Thánh Linh.” Nếu bạn đang cố gắng bước đi bởi Thánh Linh, mà vẫn ham muốn xác thịt, thì Cửa Lẽ chưa được áp dụng thích đáng cho bạn. Nhưng người thờ phượng một khi đã được thanh tẩy, không còn ham muốn tội lỗi nữa.

⁸³ Đó là Đồi Sọ. Nó không phải là một nơi để bán hoa, hay một nơi nhỏ để làm *điều này* hoặc *điều kia*. Đó là nơi giao hòa giữa Đức Chúa Trời và con người. Đó là nơi mang lại bình an và sự an toàn trọn vẹn cho nhân loại. Bạn có thể đi với tôi, tối nay, người bạn tội nhân của tôi, đến Đồi Sọ, và bằng đức tin hãy bơi Huyết này lên linh hồn của chính bạn, và để Đức Thánh Linh đến và thánh hóa bạn bằng Cửa Lẽ vĩ đại của Ngài?

⁸⁴ Trước khi chúng ta cầu nguyện, mời các bạn giơ tay lên với Đức Chúa Trời và nói, “Lạy Chúa, xin thương xót con. Bây giờ con xưng nhận tất cả tội lỗi của mình, vào đêm thứ Sáu Thương khó này. Và con rất biết ơn sự đau khổ lớn lao mà Đấng Christ đã làm cho con. Bây giờ con đầu phục ý riêng của mình, động cơ của chính mình và mọi thứ, để đi theo Ngài kể từ ngày này, từ rày trở đi.” Mời bạn giơ tay, nói, “Xin nhớ đến tôi, Anh Branham,

trong lời cầu nguyện. Đó là quyết định của lòng tôi”? Có người nào không, đêm tuyết vời này, trong khi chúng ta chờ đợi một chút? Đàng này bên tay phải của tôi, chắc chắn có một người ở đó. Bạn có xấu hổ về tội lỗi của mình không? Bạn có xấu hổ về những gì mình đã làm không?

85 Thế gian đêm nay đang tìm kiếm những anh hùng. Và nó có những anh hùng, nói về thể chất.

86 Một ngày nọ ở Thụy Sĩ, khi Thụy Sĩ đất nước Thụy Sĩ đang lâm nguy, một nhóm nhỏ người Thụy Sĩ đã tụ họp ra các cánh đồng, bảo vệ—bảo vệ nền kinh tế của họ. Đội quân lớn đang đến là quá lớn đối với họ; chúng đều đã được huấn luyện, có giáo và khiên lớn. Người Thụy Sĩ không thể làm gì khác hơn là bỏ cuộc. Họ bị dồn xuống chân núi. Lúc đó có một anh hùng bước ra. Người nào đó phải chết. Và nếu họ đã thua trận...

87 Họ không có gì ngoài lưỡi liềm cũ, và đá, gậy, để chiến đấu. Khi, đội quân đang đến trông giống như một bức tường gạch. Nếu họ bị bắt, những người vợ bé bỏng đáng yêu của họ sẽ bị cưỡng bức, những cô gái trẻ của họ sẽ bị cưỡng bức, những đứa trẻ của họ sẽ bị giết, những cái đầu của họ sẽ bị chặt, nhà cửa của họ sẽ không còn, tất cả mọi thứ sẽ mất sạch.

88 Lúc đó có một người, tên của người đó bị lãng quên quá nhanh, tên là Arnold von Winkelried. Anh ấy bước ra, và nói, “Hỡi người của nước Thụy Sĩ, ngày hôm nay tôi đã cống hiến đời mình cho Thụy Sĩ.” Anh ấy nói, “Ngay phía trên ngọn núi là một ngôi nhà nhỏ màu trắng. Tôi có một người vợ và ba đứa con đang đợi tôi. Nhưng họ sẽ không bao giờ gặp lại tôi nữa, vì, ngày này tôi cống hiến đời mình cho Thụy Sĩ.”

Họ nói, “Anh sẽ làm gì, Arnold von Winkelried?”

89 Anh ấy nói, “Hãy theo tôi, và làm tốt hết sức với những gì các bạn phải làm.”

90 Và anh nhìn khắp quân đội đó cho đến khi tìm thấy nơi có những ngọn giáo dày nhất. Rồi anh ấy giơ hai tay lên trời, anh ấy chạy về phía bức tường gạch lớn bằng những ngọn giáo, và hét lên, “Hãy mở đường cho tự do! Hãy mở đường cho tự do!” Một trăm ngọn giáo quay lại để ngăn chặn cuộc tấn công của anh; anh

đưa hai cánh tay ra và nhóm chúng vào ngực của chính mình, mà đã đè anh xuống, và anh chết trên đầu của những ngọn giáo đó. Những người Thụy Sĩ đó theo anh với dùi cui và gậy. Sự thể hiện tuyệt vời của chủ nghĩa anh hùng đã đánh tan đội quân đó, cho đến khi người Thụy Sĩ đánh họ ra khỏi xứ. Và họ chưa bao giờ có một cuộc chiến tranh, kể từ ngày đó.

⁹¹ Đứng lên ở Thụy Sĩ và gọi tên Arnold von Winkelried, các bạn sẽ thấy nước mắt chảy dài trên má họ. Tại sao? Anh ấy đã cứu xứ sở của họ. Đó là một hành động anh hùng vĩ đại. Thật hiếm có điều gì được so sánh với, và không bao giờ vượt quá, trên trái đất này.

⁹² Nhưng, ồ, đó là chuyện nhỏ với những gì đã xảy ra một ngày kia! Khi chủng tộc của A-đam đứng vững, ma quỷ tấn công từ mọi phía, các nhà tiên tri đã thất bại, luật pháp đã thất bại, của lễ bằng bò đực và chiên con đã thất bại, bản chất của con người đã thất bại, mọi thứ. Và chủng tộc nhỏ của A-đam đã chịu đựng, bị đánh bại; ma quỷ đông hơn, mê tín dị đoan, ốm đau, bệnh tật. Có một Đấng bước ra trên Thiên đàng, và phán, “Ngày này Ta sẽ chết vì dòng dõi của A-đam.” Ngài đã đến thế gian và trở nên xác thịt. Ngài nhìn xuống ngay nơi giữa những ngọn giáo là nơi tối tăm nhất. Nỗi sợ hãi đen tối nhất của con người là sự chết, và Ngài đã nhận lấy sự chết vào ngực Ngài. Và trên Đồi Sọ Ngài đã trả giá của lễ, và hét lên, “Hãy dọn đường cho Tự do!”

⁹³ Và Ngài hét lên với Hội thánh của Ngài, “Hãy nhận lấy Điều này mà Ta đã để lại cho các ngươi, Huyết Ta và Thánh Linh của Ta, và chiến đấu với tất cả những gì các ngươi có.” Chúng ta có thể chinh phục đêm nay, qua Điều đó, thưa bạn. Bạn có thể xua đuổi ma quỷ khỏi bạn. Mọi kẻ thù cũ trong cuộc sống của bạn, nó có thể bị đánh đuổi bởi Huyết và Thánh Linh của Đấng Christ, và bạn có thể đứng trọn vẹn trong sự Hiện diện của Ngài. Đấng Christ đã mở đường!

⁹⁴ Bạn có thể giơ cánh tay lên với Ngài, và nói, “Xin tha thứ cho con”? Xin Chúa ban phước cho anh, người anh em. Người nào khác, “Xin thương xót con, Chúa ôi, bây giờ con xưng nhận những điều sai trái của mình”?

⁹⁵ Có một số thành viên giáo hội hâm hẩm đi nhà thờ mỗi ngày, và có thể cố tỏ ra ngoan đạo hết sức, nhưng tuy nhiên các bạn có biết rằng tính khí đó, và sự lãnh đạm và ích kỷ, những thói quen đeo bám bạn cho đến khi bạn không có chiến thắng? Các bạn có muốn được tẩy sạch bởi Huyết, tối nay, khỏi tất cả những điều đó không? “Vi kẻ thờ phượng đã một lần được sạch rồi lương tâm không còn biết tội nữa...” Bạn có muốn giơ tay lên không, hỏi thành viên giáo hội? Xin Chúa ban phước cho cô, thưa cô. Hãy nhắc tay cô lên và nói, “Anh Branham, xin nhớ đến tôi trong lời cầu nguyện.” Xin Chúa ban phước cho cô, thưa cô. Đúng thế. Đó là một điều có thật...Đó là điều thực sự cần làm. Xin Chúa ban phước cho ông phía sau đó, thưa ông.

⁹⁶ Người nào khác nhắc tay mình lên, nói, “Lạy Chúa, xin thương xót con. Con biết con tuyên xưng Cơ-đốc giáo, nhưng con không sống theo đó. Con biết con không. Và trong lòng con, con thực sự không đúng với Ngài. Con muốn trở thành một trong những người được Chúa chọn. Con cảm thấy trong lòng mình rằng là con, nhưng con chưa bao giờ quăng hết những gánh nặng dễ vắn vương con. Và con muốn gạt chúng sang một bên tối nay. Và, bởi ân điển của Đức Chúa Trời, con sẽ làm điều đó. Xin cầu nguyện cho con.” Bạn muốn giơ tay không? Xin Đức Chúa Trời ban phước cho bà, thưa bà. Người nào khác. Chờ một chút thôi, chúng tôi đang đợi.

⁹⁷ Trong khi chúng ta yên lặng chờ đợi, mọi người giờ này cúi đầu cầu nguyện, ngân nga êm dịu bài này bây giờ.

Có một Suối Huyết tuôn tràn,
 Từ hồng Em-ma-nu-ên phát nguyên,
 Tội nhân tắm mình dưới suối huyết này...
 Sạch hết mọi gian ác liền, sạch...

⁹⁸ Bạn có nghĩ nó hết ngay bây giờ không? Đừng cố rửa sạch nó. Đấng Christ đang ở trên tay bạn.

⁹⁹ Phi-lát đã thử nó, sáng nay, khoảng đúng sáu giờ; nhưng bàn tay ông vẫn đẫm máu, đẫm máu tội lỗi. Các bạn biết điều gì đã xảy ra với ông ấy. Nhiều năm sau, ông đã đi lên ở Thụy Sĩ, mất trí, tự lao mình chết trong một hồ nước. Sáng nay, tại Thụy Sĩ, hàng trăm người đến xem cảnh tượng, nước trong xanh sôi lên

từ đáy của hố nước lớn đó. Họ làm điều đó hàng năm. Đó là một truyền thuyết xưa, họ nói rằng Đức Chúa Trời đã từ chối nước để rửa sạch tay ông.

¹⁰⁰ Hỡi anh em, dù anh em đã chịu phép báp têm bao nhiêu lần đi nữa, dù anh em có cố gắng làm gì đi nữa, thì chẳng điều gì sẽ làm sạch tay anh em ngoài Huyết của Đấng Christ. Đức Chúa Trời đã từ chối nó. Và làn nước trong xanh, sau gần hai nghìn năm, vẫn sôi lên. Đức Chúa Trời từ chối nó. Sự tự cho mình là công bình không thể rửa sạch tội lỗi của bạn. Không gì khác ngoài Huyết của Chúa Jêsus! Hãy nghĩ về điều đó ngay bây giờ. Chúng ta sẽ cầu nguyện, chỉ một lát.

¹⁰¹ Tôi tự hỏi liệu tôi có thể hỏi điều gì đó tối nay không. Khi Ngài đứng đó tại phòng xét xử của Phi-lát, sáng nay, và nói, “Nếu Vương quốc của Ta thuộc về thế gian này, Ta có thể thưa chuyện với Cha Ta và ngay lập tức Ngài sẽ phái đến cho Ta mười hai quân đoàn Thiên sứ.” Khi mà, một trong số họ có thể hủy diệt thế giới. “Ta sẽ nói với Ngài, và mười hai quân đoàn của Thiên sứ sẽ ở ngay trong quyền của Ta.” Ngài đã có thể làm điều đó. Nhưng Ngài đã đứng đó, nhu mì và khiêm nhường, để nhận lấy cái chết của bạn và gánh lấy tội lỗi của bạn.

¹⁰² Bạn có đủ biết ơn về Cửa Lễ đó đêm nay không, các bạn là những người cần nó và cần những ơn phước của Đức Chúa Trời, các bạn có đứng với đôi chân cho lời cầu nguyện này không? Chỉ cần đứng lên tại chỗ, bạn muốn được ghi nhớ trong lời cầu nguyện này, nói, “Lạy Chúa, xin thương xót con. Con có tội, con đã làm những điều sai trái và bây giờ con muốn chấp nhận sự tha thứ của con qua Chúa Jêsus Christ.” Bạn sẽ đứng dậy ngay lúc này chứ? Xin Chúa ban phước cho cô, cô gái trẻ. Đó là sự can đảm. Chỉ cứ đứng đó.

¹⁰³ Có phải bạn muốn nói với tôi rằng bạn đã giơ tay, và sau đó không đủ chân thành để đứng lên? Phúc âm đã từng làm điều tốt gì cho bạn?Ồ, xem nhẹ hội thánh, xem nhẹ Đức Chúa Trời! Giờ đã đến gần rồi, một trong những ngày này một quả bom nguyên tử sẽ tấn công ở đâu đó quanh đây, ở một trong những nhà máy thuốc súng lớn này. Sẽ không có một giây để suy nghĩ lại. Khi đó sẽ là quá muộn, và có thể trước Lễ Phục sinh sắp tới, hoặc thậm

chí là Lễ Phục sinh này. Mời bạn đứng lên bây giờ, nói, “Chúa ơi, xin thương xót con, một tội nhân. Giờ đây con tin nhận Đấng Christ, bằng sự hiến dâng chính Ngài như một sự giải hòa cho tội lỗi của con. Và bởi ân điển của Ngài, và chỉ một mình ân điển của Ngài, mà con ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.” Bạn sẽ thú nhận sự sai trật của mình chứ? Kẻ nào che giấu tội lỗi của mình sẽ không thịnh vượng. Ai xưng tội lỗi của mình, thì được thương xót. Tù bạn. Ngài đang quan sát.

¹⁰⁴ Bây giờ, lạy Chúa Phước hạnh của chúng con, trong con số được biết tới nay có ba linh hồn sám hối đứng đây, một nam và hai nữ.

¹⁰⁵ Như con đang nghĩ, lạy Chúa, ở Đồi Sọ, khi một người ở một bên, nói, “Lạy Chúa, xin nhớ đến tôi khi Chúa đến Nước Ngài”; người kia nói, “Nếu Ngài là, hãy cho chúng tôi thấy một phép lạ, đưa chúng tôi khỏi thập tự giá và tự cứu Ngài.” Và người kia nói, “Lạy Đức Chúa Trời, xin thương xót con.” Và đầu của Ngài quay sang bên phải, và phán, “Hôm nay, người sẽ được ở với Ta trong pa-ra-di.” Nhưng Ngài đã yên lặng với người kia, bởi vì không có sự ăn năn.

¹⁰⁶ Và, lạy Chúa, con cầu nguyện để những người này có thể... con tin tưởng rằng họ là ba người duy nhất trong tòa nhà, mà cảm thấy rằng họ cần phải xưng nhận những điều sai trái của mình. Nhưng họ đã đi theo con đường đầy đủ mọi sự, con đường của thập tự giá. Lạy Chúa, xin tha thứ cho họ, và ban phước cho họ. Họ đang đứng đây tới nay; như Ngài đã đại diện cho họ, trong tòa án của Phi-lát; như Ngài đã đứng cho họ, giữa Trời và đất, khi mặt trời lặn và mặt trăng không muốn chiếu sáng, và bức màn của đền thờ bị xé ra từ trên xuống dưới. Lạy Đức Chúa Trời, con cầu xin, để Ngài sẽ ban phước cho họ và ban cho họ lòng thương xót của Ngài, và làm sạch họ bằng Huyết Ngài. Và làm báp têm cho họ bằng Quyền năng thánh hóa của Ngài, vào Thân Thể Con của Chính Ngài, Chúa Cứu Thế Jêsus, sau đó họ được giữ gìn cho thời gian và Đời đời. Xin ban phước cho những người khác mà cảm thấy rằng họ ổn, mà họ đã gặp điều này rồi và đã làm vậy. Con cầu xin ơn phước này cho họ, trong Danh Đấng Christ. A-men.

¹⁰⁷ Xin Chúa ban phước cho các bạn. Và các bạn mà đang đứng gần những người giơ lên, hãy với tới và bắt tay họ, người nào đó, và nói, “Xin Chúa ban phước cho anh,” đúng thế, như là bàn tay của sự thông công.

¹⁰⁸ Bây giờ chúng ta chỉ một chút muộn trong các buổi nhóm của chúng ta. Bao nhiêu người yêu mến Chúa Jêsus, xin giơ tay lên? Tôi tự hỏi, trong sự im lặng bây giờ, hay thật yên lặng như chúng ta có thể, để tưởng nhớ Ngài là Đấng có mặt mọi nơi, mà ở đây đêm nay, nếu chúng ta có thể hát êm dịu.

Chính chỗ thập tự nơi Cứu Chúa tôi đã chết,
Nơi đó tôi kêu khóc xóa muôn tội trắng tinh;
Ở đó tâm tôi (khi anh em đáp ứng yêu cầu, đặt
tay của anh em lên Nó), bởi Huyết bôi tâm tôi
sạch an bình;
Ô, vinh hiển thay Danh Ngài!

Chúng ta hãy hát êm dịu bây giờ, khi chúng ta cúi đầu trước Ngài.

Chính chỗ thập tự nơi Cứu Chúa tôi đã chết,
Nơi đó tôi kêu khóc xóa muôn tội trắng tinh;
Bởi Huyết bôi tâm tôi sạch an bình;
Vinh hiển thay Danh Ngài!

Vinh hiển thay Danh Ngài, Danh tôn quý!
Vinh hiển thay Danh tôn quý của Ngài!
Bởi Huyết bôi tâm tôi sạch an bình;
Vinh hiển thay Danh Ngài!

¹⁰⁹ Bây giờ một cách yên lặng, cúi đầu. Các bạn được cứu, hãy nói, “Ồ...” Hãy giơ tay lên nào.

Ô, Suối huyết quý báu kia tha tội linh nghiệm
vô cùng!

Vui thay trong suối ấy tôi gội tắm xong;
Ở đó Jêsus cứu tôi và rửa sạch như lòng;
Vinh hiển thay Danh Ngài!

Vinh hiển thay Danh tôn quý của Ngài!
Vinh hiển thay Danh tôn quý của Ngài!

Bởi Huyết bôi tâm tôi sạch an bình;
 Vinh hiển thay Danh Ngài!

¹¹⁰ Bây giờ các bạn bỏ tay xuống, cúi đầu. Tôi chợt nghĩ; người nào đó đã gọi vài phút trước, và nói người nào đó muốn được nhớ đến tối nay trong lời cầu nguyện, cho thân thể của họ. Họ không thể quay lại buổi nhóm trong tối Chúa nhật, cho buổi nhóm chữa lành tuyệt vời. Mời bạn đứng lên trên đôi chân của mình, bạn người mà muốn được nhớ đến trong lời cầu nguyện đó ngay bây giờ?

...Huyết bôi tâm tôi sạch an bình;
 Vinh hiển thay Danh Ngài!
 Vinh hiển thay...

¹¹¹ Bây giờ anh chị em cúi đầu xuống. “Ngài đã vì tội lỗi anh chị em mà bị vết, vì sự gian ác của anh chị em mà bị thương, bởi sự sửa phạt Ngài chịu anh chị em được bình an, và bởi lần roi Ngài anh chị em được lành bệnh.”

Vinh hiển thay Danh Ngài!

¹¹² Giờ này, lạ Cha Phước Hạnh, khi chúng con khiêm nhu đến gần thập tự giá ngay bây giờ, nơi mà ân sủng và lòng thương xót đã tìm thấy con, ở đó Sao Mai Sáng Chói chiếu những tia sáng của Nó xung quanh con. Những người bệnh này đang đứng trong sự Hiện diện của Ngài. Họ đang tin ngay bây giờ, mà bởi đức tin, họ nhìn vào tấm lưng đầy lần roi đó, nơi xa kia. “Và bởi lần roi của Ngài chúng con đã được lành bệnh.” Lạ Cha Chí Thánh, chúng con đến để tuyên xưng đức tin của mình, tin rằng Ngài chữa lành thân thể bệnh tật của chúng con, qua sự chịu khổ thay lớn lao của Chúa Jêsus. Và chúng con dâng cho những người đang đứng này, một lời cầu nguyện của đức tin, mà Ngài đã hứa sẽ cứu những người đau. Và chúng con, cùng nhau, như một đơn vị của các tín hữu của Ngài tối nay. Ngài đã phán, “Hể nơi nào hai hoặc ba người nhóm nhau lại, Ta sẽ ở giữa họ.” Và chúng con cầu xin lòng thương xót cho họ, để ân điển của Ngài bây giờ có thể chạm đến linh hồn sâu kín nhất của họ, để điều gì đó sẽ neo xuống sâu; hầu cho họ sẽ biết rằng Đấng Christ đang ở đây và đã phán với họ, rằng, “Hỡi con của Ta, Ta đã lấy đi sự đau ốm của con từ lâu tại Đồi Sọ. Bây giờ chỉ dành tất cả sự quan tâm của

con cho Ta, vì Ta chăm sóc con.” Và xin cho họ được chữa lành, mọi người khỏe mạnh, vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

¹¹³ Và khi họ ngồi xuống bây giờ, ai đó ở gần họ, đặt tay lên họ, người nào đó đang cầu nguyện cho họ. Kinh Thánh nói, “Họ sẽ đặt tay trên người đau; người đau sẽ bình phục.” Xin Chúa ban phước.

¹¹⁴ Nếu tôi không nhầm, chẳng phải tôi đang nhìn vào người đàn ông đã được chữa lành ở đây vài ngày trước, hay cách đây vài Chúa nhật, bị điếc hay điều gì đó ở tai? Tôi thấy anh đang vui hưởng buổi nhóm tối nay. Anh nghe rõ tôi nói ngay bây giờ? Tốt đấy. Tuyệt vời! Chỉ cần đứng lên trên đôi chân của mình chỉ trong giây lát. Bao nhiêu người nhớ anh ấy đã ở đây? Và anh ấy đã đi qua hàng người cầu nguyện, đưa anh trở lại lên bục, và Chúa đã chữa lành anh và làm cho anh khỏe mạnh. Chúc tụng Chúa! Cảm ơn anh, thưa anh, về lời chứng của anh. Nó có thể là hàng chục người! Nhưng Ngài chẳng tuyệt sao?

¹¹⁵ Bây giờ, chúng tôi muốn gặp các bạn vào tối mai, sớm. Và sáng sớm, Chúa nhật. Chiều Chúa nhật, và nếu các bạn có thể quay lại cho buổi nhóm chữa lành tối Chúa nhật. Cho đến khi chúng ta gặp nhau, xin chúng ta đứng và hát bài hát kết thúc buổi nhóm của chúng ta, “Mang Danh Chúa Jêsus Với Anh.”

Mang Danh Jêsus với anh,
 Này ai sống trong lao khổ và ưu sầu;
 Danh ấy sẽ ban sự vui mừng và an ủi...(Quay
 lại và bắt tay với mọi người bây giờ.)
 Mang Danh ấy trong mọi nơi.

Danh tôn quý (quay lại và bắt tay), Ô thật diệu
 dàng!
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
 Danh tôn quý, Danh tôn quý, Ô thật diệu dàng!
 Thật diệu dàng!
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

Bây giờ nhìn lối này.

Nhờ Danh Jêsus ta đến cúi đầu,
 Sấp mình nơi chân Ngài,
 Chúng ta sẽ tôn cao Ngài Vua của các vua trên
 Trời,
 Khi hành trình của chúng ta được hoàn tất.
 Danh tôn quý, Ô thật diệu dàng! Ô thật diệu dàng!
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
 Danh tôn quý, Ồ thật diệu dàng! Thật diệu dàng!
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

¹¹⁶ Bây giờ hãy nhớ đến ban hợp xưởng Neville, buổi phát thanh bộ tứ vào buổi sáng, WLRP, lúc chín giờ. Và Anh Stricker đến lúc chín giờ bốn mươi lăm, sáng Chúa nhật. Vừa mới thu băng cho anh ấy chiều nay, về sự sống lại.

¹¹⁷ Và bây giờ, cho đến khi chúng ta gặp lại nhau, xin các phước lành của Chúa ở cùng anh chị em, khi chúng ta cúi đầu. Và tôi sẽ mời người bạn tốt và người anh em của tôi, Anh Palmer, đến từ Macon, Georgia, mời anh ấy dâng một lời cầu nguyện để kết thúc buổi nhóm này, trong khi chúng ta cầu nguyện. Anh Palmer.

SỰ TRỌN VẸN VIES7-0419

(The Perfection)

LOẠT BÀI BUỔI NHÓM PHỤC HUNG LỄ PHỤC SINH

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Sáu, ngày 19 tháng Tư, năm 1957, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org